

Модернізація освітніх програм підготовки здобувачів вищої освіти
відповідно до тенденцій розвитку українського та світового ринків праці

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМ. М. І. ПИРОГОВА

**МОДЕРНІЗАЦІЯ ОСВІТНІХ ПРОГРАМ
ПІДГОТОВКИ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ
ВІДПОВІДНО ДО ТЕНДЕНЦІЙ РОЗВИТКУ
УКРАЇНСЬКОГО ТА СВІТОВОГО РИНКІВ ПРАЦІ**

**ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ
НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ**

26 лютого 2025 року

**ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМ. М.І. ПИРОГОВА**

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

**МОДЕРНІЗАЦІЯ ОСВІТНІХ ПРОГРАМ
ПІДГОТОВКИ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ
ВІДПОВІДНО ДО ТЕНДЕНЦІЙ РОЗВИТКУ
УКРАЇНСЬКОГО І СВІТОВОГО РИНКІВ ПРАЦІ**

Тези доповідей
навчально-методичної конференції
26 лютого 2025 року

**Навчально-методична конференція
МОДЕРНІЗАЦІЯ ОСВІТНІХ ПРОГРАМ ПІДГОТОВКИ ЗДОБУВАЧІВ
ВИЩОЇ ОСВІТИ ВІДПОВІДНО ДО ТЕНДЕНЦІЙ РОЗВИТКУ
УКРАЇНСЬКОГО І СВІТОВОГО РИНКІВ ПРАЦІ**

Тези доповідей
навчально-методичної конференції
м. Вінниця, 26 лютого 2025 року

У збірнику висвітлено проблеми розвитку академічної свободи та академічної відповідальності в умовах інтернаціоналізації вітчизняної медичної освіти та її інтеграції до європейського освітнього простору; відповідності освітніх програм тенденціям розвитку спеціальностей, вітчизняного і світового ринків праці; врахування галузевого й регіонального аспектів у визначенні цілей і програмних результатів навчання; стандартизації підготовки здобувачів вищої освіти; студентоцентрованого підходу та формування індивідуальної освітньої траєкторії майбутніх медичних фахівців; удосконалення внутрішньої системи забезпечення якості вищої освіти; розвитку кадрового потенціалу реалізації вітчизняних освітньо-професійних та освітньо-наукових програм.

Збірник розрахований на всіх працівників медичної галузі.

Актуальність. Професія викладача закладу вищої освіти – одна із найбільш творчих і складних, в яких поєднано науку і мистецтво. Діяльність викладача ЗВО має високу соціальну значущість і займає одне з центральних місць у державотворенні, формуванні національної свідомості і духовної культури українського суспільства. Як відомо, викладачі належать до основних соціально-професійних груп, на які суспільство поклало надзвичайно важливі завдання: збереження і примноження культурних надбань суспільства й цивілізації в цілому; соціалізацію особистості на важливому етапі її формування, пов'язаному з професійною підготовкою. Тому, тема дослідження є актуальною як в теоретичному, так і практичному плані, і потребує розробки ефективних методів спілкування викладачів і студентів в процесі навчання. Адже від їх вирішення певною мірою залежить кінцевий результат реформування вищої освіти в Україні.

Мета нашого дослідження полягає у визначенні ролі та методів спілкування викладачів та студентів в процесі навчання. Для досягнення мети були поставлені завдання: провести теоретичний аналіз наукової літератури з проблеми культури вербального і невербального спілкування викладачів та студентів, визначити стилі педагогічного спілкування та провести анонімне анкетування серед здобувачів ЗВО.

Матеріали та методи. Для дослідження ролі та методів спілкування викладачів та студентів було проведено експериментальне дослідження, учасниками якого стали 52 респонденти 17-20 років – здобувачі ЗВО фармацевтичного факультету ВНМУ ім. М.І. Пирогова. В процесі дослідження ми використовували методи теоретичного аналізу наукової літератури, спостереження та метод анонімного анкетування. Анкета складалась з 70 тверджень, що ґрунтувались на висловлюваннях про педагогічну майстерність викладача, його вербальне і невербальне спілкування. Анкетування було проведено на різних курсах студентів.

Результати. Однією з найважливішої якості викладача, що сприяє успішному виконанню ним своїх функцій, належить педагогічна комунікативність, так як, викладач постає перед студентами як фахівець і керівник процесу спілкування. Його репутація, авторитет, престиж значною мірою залежать від уміння спілкуватися, тонко відчувати аудиторію та окремого студента. Особливі труднощі в налагодженні педагогічного спілкування, взаємовідносин зі студентами у сфері особистісних контактів відчувають педагоги-початківці. Щоб оволодіти високим рівнем професійно-педагогічного спілкування зі студентами, треба глибоко знати його психологічні, змістові й процесуальні основи.

Результати наших досліджень показали, що залежно від якості володіння мистецтвом педагогічного спілкування студенти відносять викладача до відповідної умовної категорії:

1. «вічні студенти»: розуміють студентів, бачать у них особистість, охоче спілкуються на різні теми, володіють високим інтелектом і професіоналізмом – 50%;
2. «трудолюбів»: користуються авторитетом у студентів у зв'язку з окремими привабливими особистісними рисами – 30%;

3. «типові» викладачі: знають свій предмет, живуть своєю роботою, важкі у спілкуванні, амбітні – 12%;

4. «генерали»: намагаються встановити «військову дисципліну», вимагають тотального і безумовного прийняття їхньої думки, використовують адміністративні заходи, як метод покарання – 5%;

5. «формалісти»: на роботі виконують свої години, до студентів байдужі – 3%.

Висновки. Таким чином, студенти віддають перевагу категорії викладачів «вічні студенти», оскільки в навчально-виховному процесі важливими рисами особистості викладача є його комунікативні вміння, здатність встановлювати діалог зі студентом, висока культура, інтелектуальна, моральна зрілість, усвідомлення обов'язку і почуття відповідальності.

Паламарчук А.В., Власенко М.В.

НАУКОВО-ДОСЛІДНА РОБОТА СТУДЕНТІВ ЯК ЕЛЕМЕНТ ПІДГОТОВКИ СПЕЦІАЛІСТІВ У СУЧАСНИХ УМОВАХ

Науково-дослідна робота студента сприяє більш глибокому та міцному освоєнню професійних знань, вихованню любові до майбутньої спеціальності, розвитку навичок самостійної роботи та прагнення постійного розширення кругозору. Залучення студентів до дослідницької роботи позитивно впливає на їх професійну підготовку.

Ефективність формування у майбутнього спеціаліста мислення дослідника та навичок пошукової діяльності багато в чому залежить від організації та форм науково-дослідної роботи студентів на кафедрі.

Основна частина студентів починає брати участь у науково-дослідних роботах кафедри ендокринології з 4 курсу та продовжує їх на старших курсах. Студенти під керівництвом викладачів вибирають тему наукової роботи, працюють з історіями хвороб та амбулаторними картами у Вінницькому обласному ендокринологічному центрі, самостійно проводять статистичну обробку отриманих матеріалів.

Отримані результати студенти доповідають на засіданнях студентського наукового гуртка, а також на студентських наукових конференціях нашого та інших університетів.

У медичних вищих навчальних закладах навчальний процес та науково-дослідна робота доповнюється ще одним розділом діяльності – лікувальною роботою, в якій безпосередню беруть участь і викладачі, і студенти. Більшість навчального часу майбутній лікар проводить у стінах лікувальних закладів.

У планах підготовки фахівців необхідно враховувати реальні потреби різних видів спеціалізованої медичної допомоги. Адже нині високими темпами розвивається спеціалізація та цілком логічно, щоб навчальний процес реально відповідав цим тенденціям.

Студенти 6 курсу вивчаючи ендокринологію, беруть участь у клінічних розборах хворих, працюють з літературою і підсумком такої праці є підготовка рефератів, що надає студенту можливість підготувати, а головне, здобути навички доповідати матеріал.